

torudgifter, som i Fjor blev forhøjet med 800 Kr., til 15,400 Kr. Nu foreslaas den forhøjet igen til 20,000 Kr. Udvalget erfænder, at den medgaaede Sum gennem en Arrætte ordinært har været større end bevilget, og man er derfor ogsaa villig til at forhøje den runde Sum til 18,000 Kr. Hvad der saa mulig skulde behøves der udover, mener man ligesom hidtil maa specialiseres og forlange paa Tillægsbevilling, saaledes, at man kan komme til at stonne over Nødvendigheden af hver enkelt Post.

Udbringingsforlaget under Nr. 120 angaar Bevillingen til Ministeriets Understøttelseskasse. Denne er delt saaledes, at der er et fast Beløb og et midlertidigt Beløb. Det midlertidige Beløb bliver efterhaanden bevilget til bestemte Personer, medens det faste Beløb er en rund Sum, som staar til Ministeriets Raadighed. Udvalget er gaaet ind paa at forøge den midlertidige Del af denne Sum med en Del Understøttelser, som findes opførte i Udbringingsforlaget Nr. 120. Understøttelser, som jeg ikke behøver nærmere at komme ind paa. Jeg skal blot nævne, at der til en Søn af den bekendte Bibeloversætter, Landmand S. N. Vinberg, foreslaas 200 Kr., til Zoolog Taubers Enke 400 Kr., til Arkitekturmaler Kornbeck, som er bleven aandsdødt, saa han ikke kan arbejde, 400 Kr., til Billedhuggerinde Kathinka Roudrup, om hvem noget lignende gælder, 200 Kr., til forhenværende Overlærer, Professor Sids Enke, 200 Kr., i Anledning af hendes Mand's Forfattervirksomhed over for Skolebøger og slikt, til forhenværende Professor Durloo's Enke paa Grund af hendes Mand's Fortjenester af Landsvagesagen, 400 Kr., til Malermester Rosenstands Enke paa Grund af hendes Mand's Fortjenester af Indsamling til vore Nationalmuseer 400 Kr., til Stolebestyrer Bredsdorffs Enke i Betragtning af hendes Mand's Virksomhed som Forfatter af Børnebøger 300 Kr., til afstediget Seminarieleer N. Guldbransen, som blev afstediget paa en Tid, da han ikke havde Pensionsret efter Loven, 500 Kr., og endelig til Arkitekten Prof. Ove Petersens Enke 300 Kr. Man er ogsaa under Nr. 121 gaaet ind paa en Bevilling til Organist Attrup's Enke, men Udvalget har ment, at da Organist Attrup stod i et løst Forhold til Staten, idet han kun var Timelærer paa Blindeninstituttet, vilde det være rettere, at sætte denne Understøttelse til 200 Kr. end til 300 Kr.

Det næste Spørgsmaal er om to Biskoppers Lønninger, nemlig Lønnen til Biskopperne i Aalborg og paa Lolland-Falster. Der er imidlertid forelagt Tinget en Præste-

Lønningslov, som ogsaa indeholder Bestemmelser om Biskoppernes Lønninger, og saa længe man ikke kan se, hvorledes det vil gaa med denne Lov, finder Flertallet det allerede af den Grund ikke rigtig, at gaa ind paa dette Forslag, men foreslaar at nægte det. Over for de forskellige Forslag om ny Kirker og Præstegaarde, har Udvalget taget den Stilling, at udsætte dem til 3dje Behandling og det af en dobbelt Grund. Der kommer gerne i Samlingens Løb forskellige Forslag om ny Kirker, og man ønsker, før man tager Bestemmelse om disse Spørgsmaal, at se, hvilke Forslag der i det hele taget foreligge; men dernæst er der ogsaa en vis Sammenhæng mellem det foreliggende Præstelønningsforslag og disse Bevillinger, navnlig de Bevillinger, som gaa ud paa at oprette ny Sognekald og indrette ny Præstegaarde. Skulde det nemlig være saaledes, at man paa Præstelønningsloven helt eller delvis kom bort fra den Ordning, at der skal være Præstegaarde ved Præstekaldene, vilde det være urimeligt, om man samtidig indkøbte ny Gaarde. I ethvert Fald har Udvalget ment, at man gjorde rettest i at udsætte disse Spørgsmaal.

Forslagene under Nr. 124 og 125 drejer sig om Forhold ved to af vore Seminarier, nemlig dem i Ranum og Sællinge. De gaa ud paa at indrette residerende Kapellanier begge Steder. Nu er Forholdet jo det, at Lønningsloven for Seminarierne, Loven af 1ste April 1891, ikke har afgjort det Spørgsmaal, om Seminarieforsøgerne tillige skulde være Sognepræster, eller om de to Embeder skulde være adskilte. Man afgjorde ikke dette Spørgsmaal endeligt, men stillede det saaledes, at der er Frihed for Ministeriet til at følge begge Veje. Ministeriet kan efter Loven antætte en selvstændig Forstander ved Siden af en Sognepræst, og det kan gøre den samme Mand til Seminarieforsøger og Sognepræst, dog saaledes, at han ikke derved faar større Løn, end han vilde have som Seminarieforsøger alene. Men i det Tilfælde, at den samme Mand blev baade Seminarieforsøger og Sognepræst, og det blev ham paalagt, at holde personlig Kapellan, blev der stillet 1,600 Kr. til Raadighed til Løn for denne Kapellan. Nu foreslaar Ministeren, at der ved de to Seminarier i Ranum og Sællinge skal oprettes residerende Kapellaner med en Sum af 2,600 Kr., og at Ministeriet skal være be myndiget til at anvende de 1,600 Kr., som ere bestemte til personelle Kapellaner, til de residerende Kapellaner. Hvis man gør dette, hvis man opretter saadanne faste Em-